

Notování se mi léta vyhýbalo, snad jsem zažil pár večerů ještě v Trojické, ale obvykle jsem si uvědomil, že byl první čtvrtek až tak ve čtvrtek druhý. Tentokrát to ale vyšlo, a tak po středečním Openmicu jsem si řekl, že si dám echt folkový týden a zajdu i na Notování. O Notování jsem s Cimburou či Belmondem několikrát hovořil v rádiu, a tak jsem si pamatoval, že se musí jít ze zastávky Ocelářská, jak radil Cimbura. No, to jsem si dal. Jedině od metra B - Českomoravská je krátká a správná cesta do sálu, kde se Notování koná.

Byl jsem příjemně překvapen sálem i zázemím - moderní, vybavené a přitom útulné, i přilehlý bar poskytoval příjemný potřebný servis. Z hlediska diváctva jsem se setkal vesměs se známými tvářemi, včetně Balíka, který mezi hraním pasiánsu stihl i napsat takřka on-line reportáž. Inu, folkový rybníček je asi opravdu malý. Uváděla dvojice Belmondo - Bublina a šlo jim to od ruky, vlastně od úst. Skoro jako dvojici Mareš - Hezucký nebo Albrechtová - Sekanina. Belmondo se pochlubil s novými trenkami (proč vždycky, když ho vidím, se svléká? - tuhle na Folkomíně běhal v podvlíkačkách) a okořenil průvodní slovo zajímavostmi a omáčkou, Bublina byla stručnější a k věci. Belmondo neustále připomínal jakousi Kometu, která ale jen krátce září a pohasne. Kterého z interpretů měl na mysli jsem nezjistil.

A co jsem slyšel z hudby:

DUŠAN je tu JAKODOMA - v podstatě je jeho repertoárem zhudebněné vyprávění s takovým třesnutým, až patetickým humorem - lidový bavič přes míru, řekl bych. Dokonce se směje sám sobě. Snesitelná byla píseň *Mravenci*, ovšem byla předlouhá.

Neriskoval přílišné exhibice na kytaru, zato jeho hlas byl plný a příjemný, s jistotou posazený. Škoda, že jím plýtvá na takové volovinky, jako byly předvedené písně.

Dalším vystupujícím bylo **Duo Quaoar** - dámy se vůbec, ale vůbec za ty desítky let, co účinkují, nezměnily a nevyvinuly - myslím tím samozřejmě hudebně. Stále se tak nějak válejí v tónech i slovech, dávají si pozor, aby se nevyskytl zapamatovatelný nápěv a ve vícehlasech stále váhají. Byly kontrastem k Dušanově popisnosti - jejich texty jsou tak abstraktní, až jsou z nich v podstatě zvuky bez souvislého významu.

Nedá se nic dělat, v této konkurenci to měli **Choroši** strašně jednoduchý. Ale oni by si poradili i v konkurenci silnější. Škoda, že tak málo vystupují a nahrávají a posílají písničky do rádia.

Oznámili, že předvedou všechny své polohy a slovo dodrželi. Tak má vypadat humor, nadhled i vážné téma, tak má vypadat melodická stavba - a to nejen trampská, kam by se Choroši asi nejnázne zaškatulkovali. Všechny polohy jim seděly a věřil jsem jim je. Rostou nám tu noví Hoptropáci (pokud se Samson zase neurazí). Hlavně vydržet to, co Hop trop.

Zdenka Bartáka znám z Porty, i na Notování setrval ve stylu, zvuku a tématech přelomu šedesátek a sedmdesátek, stoprocentní hospodské jamování a pohoda s náběhem na blues rock či folk rock. Samozřejmě, že je melodicky a textově vyzrálý, kdo by v tom věku nebyl. Ale taky je tak trochu znát, že daleko radši hraje a vytváří atmosféru, než soutěží.

Jestliže Choroši byli první vrchol večera, čekal nás na závěr soutěžního bloku ještě vrchol druhý - **LoukaBand**. Na rovinu, byl jsem předem trochu negativně naladěn, pamětliv vášnivě diskuse po výroku loňské poroty na Portě v Řevnicích. Ovšem hned první tóny a první projev zejména houslistky moje naladění otočily o 180 stupňů a já se nadchl. Na první pohled houslistka trochu pohybově exhibovala, ale taneční kreace naprosto a jednoznačně patřily k jejímu hudebnímu projevu - a že na elektrifikované housle umí! Housle byly dravé a vyzývavé, stejně jako něžné a tišící. Kdyby hráli jen instrumentálky, stálo by to za to i tak, doprovod, zpěv i texty koneckonců bez výrazných vad, ale bylo jasné, že houslistce ostatní jen správně sekundují. V jednom případě zpívali písničku zcela zbytečně anglicky, na uměleckém dojmu to nepřidalo, naopak spirituál vystříhli naprosto excelentně.

Dubnové Notování

Napsal uživatel Miloš Keller
Pondělí, 06 Duben 2015 21:30

Po kratičké přestávce přišli na řadu hosté - **Jakub Kořínek** a **Katka Misíková** s doprovodem dalších muzikantů. Ti už mají soutěžení za sebou. Zahráli syrový folk-rock, s jistotou v interpretaci i v obsahu. Bylo znát, že je hudba už především baví a tak jim to přirozeně šlape. Sázejí na tradice českého folkového prostředí, ale nepodávají je tradičně a tak stojí za to je slyšet.

Choroši a LoukaBand jsou budoucnost českého folku a trampské písňe. Jedni osvědčenými postupy, druzí experimenty. Správný a hlavně pro budoucnost optimistický poměr. Jasně, že mnou slyšené kolo bylo už semifinále, takže už bylo protříděno, ale odcházel jsem spokojen a potěšen. Přesné výsledky si najdete jistě na stránkách [Notování](#). Ještě zbývá vyseknout poklonu celému týmu Notování, protože systém hodnocení a hlasování mi přišel jako dost složitý a velkou piplačku vyžadující. Ostatně, úctyhodný je i maraton, který už Notování a organizátoři mají za ta léta za sebou (a hlavně před sebou!).